

Študija primera 3:

Znanje kot skupno oblikovanje vednosti

S prvo analizo smo se dotaknili tematike sooblikovanja odnosov med učiteljico in učenci, z drugo smo (ob primeru oblikovanja vprašanja) ponazorili, kako lahko z retoričnega vidika oblikujemo/interpretiramo izjave (v širšem smislu pa tudi pedagoške dejavnosti) glede na njihovo vlogo in učinke, nazadnje pa se bomo lotili še znanja, ki ga lahko z retoričnega vidika primarno razumemo kot skupno oblikovanje vednosti¹⁶. Analizirali bomo isti izsek pedagoškega diskurza kot v prvih dveh študijah primerov, le da bomo tokrat pozorni na oblikovanje pravilnega odgovora z vidika procesa skupnega ubesedovanja.

(38") 2 K: Ja, k je v bistvu, am, *je eno*, kako bi rekla, *za eno tisto, za eno to dolžino pa še za pol te dolžine ...* To je vse *ena cela ena polovica /...*

3 U: /Sej se ... strinjam se s tabo, v redu razmišljaš, sam *s katero računsko operacijo* (se obrne k drugemu učencu)?

4 B: Ja, ker smo rekl prej, da *je 3 centimetre ... razlika med /njimi ...*

5 U: /Mhm

6 B: *3 centimetre je pa pol od tistega dela ...* tko da sm v bistvu /...

7 U: /Dobr sklepaš ... (se obrne k drugemu učencu) Ti bi pa kako?

8 X: *Zmnožimo z 1,5* pa dobimo al pa /...

9 U: /Dobr sklepaš, v redu, *zdej bi pa še en odgovor*

...

16 Pojmovanje znanja kot skupnega oblikovanja vednosti povzemamo po Edwards in Mercer, 1987: 1: »Raziskava /ki je predstavljena v knjigi/ preučuje načine, na katere učitelji in učenci v razredu znanje (predvsem znanje, ki tvori vsebino šolskega kurikula) predstavljajo, sprejemajo, delijo, nadzorujejo, se o njem pogajajo, ga pravilno ali napačno razumejo. Zanima nas, kaj to znanje pomeni ljudem ter kako in do katere mere postane del njihovne splošne vednosti, njihovega skupnega razumevanja. Celotna raziskava temelji na verjetju, da izobraževanje v osnovi pomeni razvijanje skupnega razumevanja, vzajemnih perspektiv.« (prevod avtorjev)